

UCHWAŁA Nr/...../13
RADY MIASTA GDYNI
z dnia 2013 roku

w sprawie: wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia stawek tej opłaty

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001r. Nr 142 poz. 1591 ze zm.¹) art. 6k ust. 1 pkt 1 i 2, art. 6k ust. 3, art. 6k ust. 4 w związku z art. 6j ust. 2 oraz ust. 2a ustawy z 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity Dz. U. z 2012 poz. 391 ze zm.²) uchwala się co następuje:

§ 1. Dokonuje się wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, określonej w art. 6j ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, zgodnie z którą uchwala się stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego.

§ 2. 1. Ustala się stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w § 1 w wysokości:

- 1) 28 zł od gospodarstwa domowego zajmującego lokal mieszkalny o powierzchni nie przekraczającej 40 m²,
 - 2) 48 zł od gospodarstwa domowego zajmującego lokal mieszkalny o powierzchni przekraczającej 40 m², jednak nie większej niż 80 m²,
 - 3) 58 zł od gospodarstwa domowego zajmującego lokal mieszkalny o powierzchni przekraczającej 80 m².
2. Ustala się niższe stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, jeżeli odpady są zbierane i odbierane w sposób selektywny, w wysokości:
- 1) 19 zł od gospodarstwa domowego zajmującego lokal mieszkalny o powierzchni nie przekraczającej 40 m²,
 - 2) 32 zł od gospodarstwa domowego zajmującego lokal mieszkalny o powierzchni przekraczającej 40 m², jednak nie większej niż 80 m²,
 - 3) 39 zł od gospodarstwa domowego zajmującego lokal mieszkalny o powierzchni przekraczającej 80 m².

§3. Ustalając wysokość opłaty o której mowa w §2, powierzchnię lokalu mieszkalnego jaką zajmuje gospodarstwo domowe ustala się na zasadach określonych w ustawie z dnia 12.01.1991r. o podatkach i opłatach lokalnych, przy czym do powierzchni lokalu mieszkalnego nie wlicza się powierzchni pomieszczeń przynależnych.

§ 4. 1. Ustala się stawki opłaty za pojemnik odpadów komunalnych zebranych na nieruchomości na której nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne w wysokości:

- 1) 11,80 zł za pojemnik o pojemności do 60 l,
- 2) 17,70 zł za pojemnik o pojemności do 120 l,
- 3) 33,20 zł za pojemnik o pojemności od 121 l do 240 l,
- 4) 49,80 zł za pojemnik o pojemności od 241 l do 360 l,
- 5) 100 zł za pojemnik o pojemności od 360 l do 1100 l,

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153 poz. 1271, Nr 214 poz. 1806, z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Nr 162 poz. 1568, z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, z 2005 r. Nr 172 poz. 1441, Nr 175 poz. 1457, z 2006 r. Nr 17 poz. 128, Nr 181 poz. 1337, z 2007 r. Nr 48 poz. 327, Nr 138 poz. 974, Nr 173 poz. 1218, z 2008 r. Nr 180 poz. 1111, Nr 223 poz. 1458, z 2009 r. Nr 52 poz. 420, Nr 157 poz. 1241, z 2010 r. Nr 28 poz. 142 i 146, Nr 40 poz. 230, Nr 106 poz. 675, z 2011 r. Nr 21 poz. 113, Nr 117 poz. 679, Nr 134 poz. 777, Nr 149 poz. 887, Nr 217 poz. 1281, Dz. U. z 2012 r. poz. 567

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013r. poz.

- 6) 200 zł za pojemnik o pojemności od 1101 l do 2200 l,
 - 7) 300 zł za pojemnik o pojemności od 2201 l do 3000 l,
 - 8) 500 zł za pojemnik o pojemności od 3001 l do 5000 l,
 - 9) 700 zł za pojemnik o pojemności od 5001 l do 7000 l,
 - 10) 800 zł za pojemnik o pojemności przekraczającej 7000 l
2. Ustala się niższe stawki opłaty za pojemnik odpadów komunalnych zebranych na nieruchomości na której nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne, gdy odpady komunalne zbierane i odbierane są w sposób selektywny w wysokości:
- 2) 6,10 zł za pojemnik o pojemności do 60 l,
 - 3) 6,60 zł za pojemnik o pojemności do 120 l,
 - 4) 13,20 zł za pojemnik o pojemności od 121 l do 240 l,
 - 5) 19,80 zł za pojemnik o pojemności od 241 l do 360 l,
 - 6) 60,50 zł za pojemnik o pojemności od 361 l do 1100 l,
 - 7) 120 zł za pojemnik o pojemności od 1101 l do 2200 l,
 - 8) 180 zł za pojemnik o pojemności od 2201 l do 3000 l,
 - 9) 300 zł za pojemnik o pojemności od 3001 l do 5000 l,
 - 10) 420 zł za pojemnik o pojemności od 5001 l do 7000 l,
 - 11) 500 zł za pojemnik o pojemności przekraczającej 7000 l.

§5. 1. Zwalnia się od opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nieruchomości o których mowa w art. 6j ust. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w części obejmującej opłatę za gospodarowanie odpadami które powstały na części nieruchomości na której nie zamieszkują mieszkańcy, przy czym zwolnienie to dotyczy wyłącznie samodzielnych lokali mieszkalnych wykorzystywanych w części na cele mieszkalne, a w części na cele niemieszkalne.

2. Zwolnienie o którym mowa w ust. 1 nie dotyczy części nieruchomości na których nie zamieszkują mieszkańcy, w których prowadzona jest działalność w zakresie:
- 1) naprawy i regulacji pojazdów mechanicznych,
 - 2) gastronomii,
 - 3) handlu detalicznego,
 - 4) świadczenia usług opieki zdrowotnej.

§6. W przypadku nieruchomości o których mowa w art. 6j ust. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach objętych zwolnieniem o którym mowa w §4 ust. 1, do powierzchni lokalu mieszkalnego wlicza się również powierzchnię lokalu w części, na której nie zamieszkują mieszkańcy.

§7. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Gdyni.

§8. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący Rady Miasta

dr inż. Stanisław Szwabski

Odwołanie uzgodnienia z uwagi na niezgodność z ustawą o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z 13.08.1996r. w brzmieniu nadruku 15.02.2013r.
Projekt uchwały uwzględnić zmiany w/w ustawy nie opublikowane jeszcze w Dzienniku Ustaw RP

Emil Rojek
RADCA PRAWNY
15.02.2013r.

UZASADNIENIE

Zgodnie z delegacją zawartą w art. 6k ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity Dz. U. Nr 391/2012 ze zm.), do wyłącznej kompetencji rady gminy należy dokonanie wyboru jednej z określonych w art. 6j ust. 1 i 2 metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenie stawki takiej opłaty, a także ustalenie stawki opłaty za pojemnik o określonej pojemności.

Ustawodawca umożliwił radom gmin wybór metody uzależnionej od:

- 1) liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość, lub
- 2) ilości zużytej wody z danej nieruchomości, lub
- 3) powierzchni lokalu mieszkalnego, albo
- 4) od gospodarstwa domowego.

W celu bardziej elastycznego, uzależnionego od lokalnych uwarunkowań zróżnicowania wysokości opłat ustawodawca wprowadził w lutym 2013r. możliwość różnicowania stawki opłaty w zależności od powierzchni lokalu mieszkalnego, liczby osób zamieszkujących nieruchomość, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także rodzaju zabudowy.

Ustanawiając w/w metody naliczania opłat za zagospodarowanie odpadów, intencją ustawodawcy było uzależnienie opłaty od faktycznej ilości wytwarzanych odpadów. Żadna z metod naliczania opłat wymienionych w ustawie (oraz ich kombinacji) nie oddaje bowiem wprost (proporcjonalnie) zależności wysokości opłaty od ilości wytworzonych odpadów. Biorąc pod uwagę fakt, że 30% mieszkańców Polski nie płaci za odbiór i utylizację wytwarzanych odpadów (dane Ministerstwa Środowiska), gdyż nie podpisuje stosownych umów i wyrzuca odpady do lasów, pali w piecach bądź podrzuca do pojemników ustawionych na osiedlach, zasadnym było wprowadzenie takich metod naliczania opłaty za zagospodarowanie odpadów, które nie zachęcają do sztucznego (nielegalnego) pozbywania się odpadów w celu obniżenia rachunków.

Przed podjęciem wyboru sposobu naliczania opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, przeanalizowano wady i zalety poszczególnych metod oraz ich możliwych wariantów.

W pierwszej kolejności dokonano analizy pojęcia zamieszkiwania. Pojęcie zamieszkiwania jest zdefiniowane w wielu aktach prawnych. Pojęcie to stosunkowo często pojawia się w innych regulacjach przyjmując, w zależności od przedmiotu regulacji, różne znaczenie. W art. 6 ust 1 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych (tekst jednolity, Dz. U. z 2006r. nr 139, poz. 993 ze zm. - dalej ustawa o ewidencji ludności z 1974 roku) zostało zdefiniowane pojęcie pobytu stałego, przez które rozumie się zamieszkiwanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego przebywania. Taka sama definicja pobytu stałego zawarta jest w art. 25 ust. 1 ustawy z 24 września 2010r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2010 r. nr 217, poz. 1427 ze zm. - dalej ustawa o ewidencji ludności z 2010 roku), która 1 stycznia 2013r. zastąpi w powyższym zakresie ustawę o ewidencji ludności z 1974r. Jednak także przepisy ustawy o ewidencji ludności z 2010 r. w zakresie w jakim regulują kwestie związane z obowiązkiem meldunkowym, zostaną uchylone począwszy od 2014 roku. Od 1 stycznia 2014r. możliwe jest wskazanie jako miarodajnych dla określenia mieszkańca wyłącznie przepisów art. 25 kodeksu cywilnego, zgodnie z którym miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu. Możliwe jest także powołanie się na art. 5 pkt 9 ustawy z 5 stycznia 2011r. kodeks wyborczy (Dz. U. z 2011 r. nr 21, poz. 112 ze zm. - dalej Kodeks wyborczy), w myśl którego stałe zamieszkiwanie oznacza „(...) zamieszkiwanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego pobytu”. Bez względu na to, na który z ww. aktów prawnych powołamy się, mają one cechę wspólną, wiążą czy to miejsce zamieszkania, stałe zamieszkiwanie, czy stały pobyt z zamiarem stałego przebywania (pobytu) w danym miejscu (pod określonym adresem - z wyjątkiem jednak kodeksu cywilnego, który zamieszkiwanie odnosi nie tyle do określonego adresu, co określonej miejscowości).

Podsumowując powyższe, można stwierdzić, że mieszkańcem w rozumieniu ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach jest osoba fizyczna zamieszkująca w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego, zasadniczo wynoszącego co

najmniej 30 dni (zgodnie z funkcjonującym obecnie obowiązkiem meldunkowym), przebywania. Planowany okres przybywania pod danym adresem nie musi być ciągły, może być takie cykliczny (np. każda sobota i niedziela, każdy sierpień, co drugi weekend). Powyższe oznacza, iż jedna osoba może być mieszkańcem kilku nieruchomości jednocześnie (np. student mieszkający od poniedziałku do czwartku w mieście akademickim, a od piątku do niedzieli mieszkający w domu swoich rodziców). Powyższe oznacza, że ilość możliwości zamieszkania staje się praktycznie nieograniczona, co w kontekście obowiązku ponoszenia opłat za zagospodarowanie odpadów komunalnych (obowiązek wynikający z art. 6h ustawy), będzie generowało trudności w egzekwowaniu opłat.

Naliczanie opłat od ilości zużytej wody generować będzie następujące trudności:

- 1) ilość zużytej wody jest zmienna, co powodowałoby na konieczność składania co miesiąc deklaracji, a po stronie gminy jej weryfikacji.
- 2) ilość zużytej wody podlega zmianom sezonowym, niezależnym od ilości produkowanych śmieci, a każda zmiana musiałby być deklarowana i weryfikowana przez urzędnika,
- 3) konieczność uruchomienia dużego aparatu weryfikacji prawdziwości podawanych w deklaracjach danych, przy ryzyku częstych zmian deklaracji (np. w związku z wyjazdem na urlop),
- 4) stawka liczona od metra sześciennego zużytej wody najmocniej obciąży liczne rodziny, gdyż wzrost kosztów przemnożony przez dużą liczbę osób, będzie stanowił znaczące obciążenie budżetu domowego.
- 5) część nieruchomości korzysta z indywidualnego ujęcia wody (studnie), co w kontekście braku obowiązku instalowania przepływomierzy przy takich ujęciach uniemożliwia weryfikację ilości wskazanych w deklaracji

Naliczanie opłat od powierzchni mieszkalnej ma szereg zalet (system jest szczelny, stabilny finansowo, solidarny - większość osób jest w systemie), jednak cieszy się niskim poparciem społecznym ze względu na argument, że „metry kwadratowe nie produkują śmieci”.

Wychodząc z założenia ustawodawcy, metoda naliczenia opłat za zagospodarowanie odpadami powinna ograniczać do minimum zachowania polegające na unikaniu ponoszenia opłat. Wobec praktycznie nieograniczonej możliwości unikania opłat w przypadku naliczania od ilości osób zamieszkałych w powodów opisanych wyżej, istotnych wad naliczania od ilości zużytej wody oraz powierzchni lokalu mieszkalnego, rekomenduje się naliczanie opłat od gospodarstwa domowego, różnicując wysokość stawki od powierzchni lokalu mieszkalnego zajmowanego przez to gospodarstwo, co spowoduje bardziej sprawiedliwy podział kosztów dla osób o zróżnicowanym statusie materialnym.

Proponując naliczanie opłat od gospodarstwa domowego, w uwzględnieniu jego wielkości, wzięto pod uwagę następujące zalety tego rozwiązania:

- 1) sprawiedliwość rozumianą jako gwarancję objęcia systemem wszystkich wytwórców odpadów, co eliminować będzie nielegalne sposoby pozbywania się odpadów (palenie w piecach, wyrzucania do lasu czy przydrożnych rowów, podrzucania do pojemników na osiedlach, tworzenia dzikich wysypisk),
- 2) prostotę systemu, niezmienną treść deklaracji o wysokości opłaty za zagospodarowanie odpadów (stabilność danych), co przekładać się będzie na ograniczenie obciążenia mieszkańców – jednorazowe złożenie deklaracji bez konieczności częstej jej aktualizacji,
- 3) niski koszt - ograniczanie kosztów administracyjnych, które są wliczone do opłaty ponoszonej przez mieszkańców, gdyż ewentualne badanie zgodności treści deklaracji ze stanem faktycznym odbywa się głównie w oparciu o istniejące bazy informatyczne i nie wymaga zatrudniania dużej liczby urzędników.

Powierzchnie lokalu mieszkalnego, a więc podstawę różnicowania stawki od gospodarstwa domowego, ustala się na zasadach określonych w ustawie z dnia 12.01.1991r. o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z tą ustawą powierzchnia użytkowa budynku lub jego części to powierzchnia mierzona po wewnętrznej długości ścian na wszystkich kondygnacjach, z wyjątkiem powierzchni klatek schodowych oraz szybów dźwigowych; za kondygnację uważa się również garaże podziemne, piwnice, sutereny i poddasza użytkowe, przy czym powierzchnię

pomieszczeń lub ich części oraz część kondygnacji o wysokości w świetle od 1,40 m do 2,20 m zalicza się do powierzchni użytkowej budynku w 50 %, a jeżeli wysokość jest mniejsza niż 1,40 m, powierzchnię tę pomija się. (art. 1a ust 1 pkt 5 i art. 4 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Powierzchnie garaży, komórek lokatorskich, poddaszy stanowią powierzchnię użytkową, ale nie stanowią powierzchni lokalu mieszkalnego (są tzw. pomieszczeniami przynależnymi). Stąd z definicji nie będą uwzględniane w składanych deklaracjach.

Proponowany sposób naliczania opłaty za zagospodarowanie odpadów komunalnych będzie korzystny finansowo dla rodzin wielodzietnych i wielopokoleniowych, a także gospodarstw domowych zamieszkujących na małych powierzchniach. Dla najbardziej powszechnego modelu gospodarstwa domowego liczącego 2 lub 3 osoby w gospodarstwie będzie neutralny (statystyczne gospodarstwo domowe w Gdyni liczy 2,3 osoby), gdyż opłata w wysokości 27 zł jest niemalże taka sama jak aktualnie obowiązujące rynkowe ceny usług odbioru odpadów komunalnych w przeliczeniu na mieszkańca.

Ustawodawca w art. 6k ust 4 upoważnił rady gmin do określenia warunków opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w tym do szczegółowego określenia zasad ustalania tych opłat a także możliwość ustanowienia zwolnień przedmiotowych. Na tej podstawie w §3 i §6 uchwały uszczegółowiono sposób ustalenia opłaty w zakresie dotyczącym sposobu liczenia powierzchni lokalu mieszkalnego będącego podstawą ustalenia właściwej stawki. Ponadto w §5 ustanowiono zwolnienie przedmiotowe w zakresie obejmującym część opłaty za odpady powstające na części niemieszkalnej nieruchomości.

Miesięczne przychody z tytułu opłaty za zagospodarowanie odpadami zostały oszacowane uwzględniając szacunkowe wpływy z nieruchomości niezamieszkałych na których powstają odpady komunalne, przy założeniu, że 100% gospodarstw domowych segreguje odpady:

Ilość gosp. domowych do 40 m2	Stawka dla gosp. do 40 m2	Ilość gosp. domowych od 40 do 79 m2	Stawka dla gosp. od 40 do 79 m2	Ilość gosp. domowych powyżej 80 m2	Stawka dla gosp. powyżej 80 m2	Razem wpływy
18975	19	61829	32	15699	39	2 951 275

Oszacowano koszty wdrażania i funkcjonowania nowego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi. Wysokość stawki jest w ok. 80-90% zależna od cen odbioru i zagospodarowania odpadów, przy czym koszty systemu obejmują w Gdyni:

- 1) ok. 2,3 mln zł na odbieranie, transport, zbieranie, odzysk i unieszkodliwianie odpadów komunalnych,
- 2) ok. 0,6 mln zł na obsługę administracyjną systemu,
- 3) ok. 0,1 mln zł tworzenie i utrzymanie punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Ostateczna wartość składowej obejmującej odbieranie, transport, zbieranie, odzysk i unieszkodliwianie odpadów komunalnych będzie znana po zakończeniu procedury przetargowej na usługę „Odbieranie i zagospodarowanie odpadów komunalnych odebranych z terenu Gminy Miasta Gdyni z nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy”. Nie wybrano jeszcze wykonawców usług, ale nastąpiło otwarcie ofert. Szacunków kosztów dokonano z uwzględnieniem dwóch najkorzystniejszych ofert.

Określone w § 4 uchwały stawki są określane w związku z delegacją ustawową i odnoszą się zebranych na nieruchomości na której nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne. Stawki zostały oszacowane na podstawie aktualnych cen odbioru odpadów komunalnych na terenie miasta Gdyni.

W celu spełnienia wymogu ustawowego konieczne jest przyjęcie niniejszej uchwały.

**WICEPREZYDENT
MIASTA GDYNI**

mgr Bogusław Stasiak